

XVIII TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js55 ,1-3)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Kuulake, kõik janused, tulge vee juurde. Ka see, kellel pole raha, tulgu, ostku ja söögu! Tulge, ostke, ilma et te maksaksite hõbedas, ostke veini ja piima. Miks te kaalute hõbedat selle eest, mis ei toida, ja oma vaevatasu selle eest, mis ei küllasta. Kuulake ometi mind, siis saate hästi süüa ja nautida hõrgutavaid roogi. Pöörake oma kõrv minu poole ja kuulake, siis jääte elama. Ja ma teen teiega igavese lepingu ja jään sellele ustavaks, nii nagu ma olen ustav oma sulasele Taavetile.
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps145 , 8-9. 15-16. 17-18 R: 16)

R: Issand, sina täidad kõik, mis elab, ja millest sul on hea meel.

Issand on armuline ja halastaja,
kannatlik ja suur helduse poolest..
Issand on hea kõigile
ja tema halastus on üle kõigi ta tegude.

R:

Kõikide silmad on ootavalt sinu peal
ja sa toidad neid õigel ajal.
Sina avad oma käe
ja täidad kõik, mis elab, ja millest sul on hea meel.

R:

Issand on õige kõigil oma teedel
ja püha kõigis oma tegudes.
Issand on ligi kõigile, kes teda appi hüüavad,
kõigile, kes teda tões appi hüüavad.

R:

(Teine lugemine Ro8 ,35.37-39)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, kes suudaks meid lahutada Kristuse armastusest? Kas kitsikus või häda, tagakiusamine või nälg, külm, oht või mõök? Sest kõigest sellest me saame võitu tema kaudu, kes ta meid on armastanud. Ma olen kindel, et ei surm ega elu, ei inglid ega taevaväed, ei olev ega tulev, ei kõrgus ega sügavus, ei vägivald ega ükski loodu ei suuda meid lahutada Kristuse armastusest - armastusest, mis on Kristuses Jeesuses, meie Issandas.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14,6)

Halleluuja. Mina olen tee ja tõde ja elu,
Keegi ei pääse Isa juurde teisiti kui minu kaudu. Halleluuja.

(Evangeelium Mt14 ,13-21)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Kui Jeesus Ristija Johannese surmast kuulda sai, läks ta paadiga inimtühja paika ja tahtis seal üksinda olla. Aga kui rahvahulgad linnades sellest kuulsid, läksid nad teele ja tulid jalgsi tema juurde. Ning kui Jeesus paadist välja astus, nägi ta suurt rahvahulka. Tal hakkas neist kahju ja ta tegi terveks nende haiged. Aga kui õhtu kätte jõudis, tulid tema jüngrid tema juurde ja ütlesid:

"See paik siin on asustamata ja aeg on juba hiline. Lase nüüd rahvahulkadel ära minna, et nad lähöksid ümberkaudsetesse küladesse ja ostaksid endale toidupoolist". Aga Jeesus kostis neile: "Neil ei ole tarvis ära minna. Andke teie neile süüa!" Nemad vastasid: "Meil ei ole rohkem kui ainult viis leiba ja kaks kala". Siis Jeesus ütles: "Tooge need siia, minu juurde!" Ja Jeesus käskis rahvahulkadel maha istuda, võttis need viis leiba ja kaks kala, vaatas üles taevasse, õnnistas, murdis, ja andis oma jüngritele, et nemad jagaksid rahvale. Ja kõik sõid ja said söönuks, ning ülejäänud leivapalu koguti kokku kaksteist korvitäit. Aga neid, kes olid söönud, oli ligi viis tuhat meest, peale nende veel naised ja lapsed.
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui evangeeliumid räägivad meile Jeesuse elust, siis peab tunnistama, et kõiki ajaloolisi üksikasju on pelgalt pühakirja alusel üsna võimatu tuvastada. Pealegi on jutlustajal teistsugune ülesanne kui ajaloolasel. Evangeelium kui rõõmusõnum ja õpetussõna igapäevaseks eluks on kuulutuse jaoks olulisem kui ajaloolised faktid. Sest kirikusse ei tule me ainult ajalugu uurima, vaid ennekõike selleks, et õppida räägitud lugudest midagi meie reaalse elu jaoks.
Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad. Täna evangeeliumis kirjeldatud 5000 toitmine toimus Kapernauma lähedal, kuid evangeeliumid tunnistavad meile ka teisest leivarohkendamisest, mil teispoole Galilea järve, Dekapoli aladel, sai söönuks 4000 peret. Miks pidi leivarohkendamine toimuma kaks korda, ja mille poolest need sündmused erinesid? Kui me lähtume sellest, et jutustuse kõik üksikasjad tähendavad midagi, siis võime konstrueerida järgmise seletuse.

On tähelepanuväärne, et esimene leivarohkendamine, niisiis 5000 toitmine, algab jüngritest. Kellelgi neist tuleb pähe, et õhtu on käes ja rahvas näljas, ning ta kannab sellest kohe ka oma õpetajale ette. Jeesus, kes oma jüngrite küsimusele tavatses sageli küsimusega vastata ja neid proovile panna, võis leida ka siin võimaluse neile õppetund anda. "Andke teie neile süüa!" ütles ta äkki. Sest kust jüngrid üldse võtsid, et rahval pole endal midagi kaasas? Juba põgusa otsimise peale leidsid nad poisi, kellel üksi oli viis leiba ja kaks kala, ning kes oli pealegi kohe lahkesti nõus neid jüngritega jagama. Kuid kas see oli tõesti kõik?! Kas tõesti polnud mitte kellelgi nende viie tuhande mehe hulgast, kes koos naiste ja lastega rännule tulid, mingit teemoona varutud? Kui nii küsida, siis võib tekkida kahtlus, kas sellel korral imeline leivarohkendamine üldse toimus, sest miks ei mainita teiste inimeste kaasavõetud toitu sõnagagi? Kas polnud kogu loo mõte pigem selles, et kui inimesed 100 ja 50 kaupa maha istusid, nagu täpsustab Luuka evangeelium, jagasid nad lihtsalt oma kaasavõetud toitu. Jüngrid said peagi aru, mis toimus, kuid neil oli häbi tekitatud paanika pärast.

Aga kuidas jääb siis imelise leivarohkendamisega, kas seda üldse ei toimunudki? Toimus küll, Jeesus pidi ju näitama, et tema imed pole pelgalt kaval trikitamine. Varsti leidsid jüngrid end üsna sarnasest, kuid seekord juba lausa lootusetust olukorrast. Nüüd oli kokku tulnud 4000 meest koos naiste ja lastega, aga mitte lihtsalt sama päeva hommikust peale, nagu esimesel korral. Inimesed olid juba mitu päeva koos olnud, kõik tagavarad olid otsakorral, ning tegemist oli asustamata alaga, kus ei saanud kohalikest toitu osta. Ühtäkki tuli Jeesus, ning seekord andis juba tema jüngritele käsu rahvale süüa anda. Tõesti, nüüd ei võimalda kirjeldatud lugu mingisuguseid spekulatsioone, nüüd pidi ime tõepoolest sündima. Jeesus pidi kinnitama, et tema on Jumala poeg ja temal on meelevald oma Isalt. Niisugune tõlgendus seletaks, miks toimus leivarohkendamine kaks korda.

Armsad õed ja vennad, meile võib tunduda, et üksikutel pühakirjakohtadel saab olla ainult üks õige tõlgendus, nii nagu kõik sündmused toimuvad ju tegelikult

tõesti ainult ühte moodi. Kuid samas ütleb kasvõi see fakt, et Jeesus ise ei kirjutanud midagi, paljugi tema kavatsusest. Jeesus ei tulnud inimesi imedega jahmatama, vaid näitama teed, kuidas inimene oma arusaamise järgi toimides võiks Jumalaga kaasa töötada.

Nii võimegi tänasest kirjaseletusest õppida, et kuigi Jumal teeb vahel seletamatuid imesid, ei piirdu meie ülesanne ainult nende üle imestamisega. Me peame olema valmis ka ise otsustama, kuigi seejuures on alati on risk, et midagi võib viltu minna. Ja kuigi Jeesust pole inimese kujul enam siin meie muresid lahendamas, siis peame ikka uskuma, et vahel teeb Jumal imesid ka inimeste endi käte läbi, nende koostöö ja abivalmiduse kaudu. Aamen.